

foreligger noget ganske Egnende, som tidligere. For det Første kan man ikke nægte, at det samme Billighedshensyn, som i det tidligere Tilfælde gjorde sig gjældende, ogsaa er her tilstede, Hensynet nemlig til, at de Bedkommende ganske naturligt vare gaaede ud fra den Anskuelse, at de saavel som alle de øvrige af deres Colleger vilde erholde en forbedret Stilling, og det var ogsaa dette, som man meget bestemt udtalte, da Forslaget, som, vel at mærke, blev indbragt fra Thingets Side, fremkom, idet man fremhævede, at man dog ikke vilde lade denne skuffede Fornemmelse blive tilbage hos de Paagjældende — saaledes udtalte man sig dengang. Nu er det jo ganske vist, og det er ogsaa bemærket, blandt Andet af den ærede Rigsdagsmand for Holbek Amts 2den Valgkreds (Tscherning), at man, efter hvad der forelaa tidligere gennem den hele Forhandling, maatte troe, at der maatte fremkomme et vist, om end for Nogle ringere Tillæg for samtlige Universitetslærere, — og vil man sige, at det Tillæg, hvorefter der her er Spørgsmaal, er saa stort, at man af den Grund ikke kan gaae ind derpaa, og at man desuden frygter for Conseqventerne i Fremtiden, saa forekommer det mig klart, at netop det Mødsatte er Tillægget. Det kan jo dog virkelig i sig selv ikke siges at være urimeligt at tillægge de enkelte Professorer, der i en vis Overgangstid slet ikke komme til at nyde Godt af den almindelige Lønningsforbedring, et Tillæg af 200 Rd., naar der, som det blev oplyst af den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts første Valgkreds (Winther), dengang Lønningsloven for de lærde Skoler blev vedtagen, blev givet de Overlærere, der ikke fik noget Tillæg ifølge Lovens øvrige Bestemmelser, et Tillæg af 100 Rd. Ikke heller kan man i det foreliggende Tilfælde sige, at saa Mange blive forbigaaede, at det vilde være baade urimeligt og byrdefuldt, om man vilde sørge for, at de ikke blive de Gæstgæder, der, om jeg saa maa sige, gaae tomhændede fra den hele Gageforbedring, thi Sagen er jo ganske simpelt den, at det efter det Endringsforslag, der foreligger, ikke engang er 6 Professorer, hvad man er gaaet ud fra, men i Virkeligheden kun 4 af det hele Antal, der aldeles Intet ville opnaae ved selve

Loven, og det hele Beløb, hvorefter der er Tale, er saaledes ikke 1200, men 800 Rd. Spørgsmaalet er altsaa dette, om der dog ikke maatte være overveieende Anledning for Thinget til, samtidig med at der foretages en saadan Forandring i de sidst vedtagne Bestemmelser, at et Beløb af 4 à 5000 Rd. bliver bespartet af det, der efter Boteringen ved forrige Behandling vilde have tilkommet navnlig det lægevidenskabelige Facultet, men dog ogsaa nogle enkelte Medlemmer af de andre Faculteter, at anvende et Beløb af 800 Rd., for at denne Lov ogsaa kunde udøve sin Virkning paa dem, de nævnte 4 Professorer, der nu forbigaaes, af hvilke dog Ingen har været Professor i mindre end 3 Aar. Jeg troer, at en saadan Beslutning fra Thingets Side maa ansees fuldkommen naturlig og netop vel stemmende med den Grundanskuelse, som tidligere har gjort sig gjældende ved flige Overgangsbestemmelser i Lønningslove. Naar man, som yttret af Ordføreren, vil sige, at man dog troer, at de Paagjældende ikke vilde tage det ilde op, om de ogsaa blive staaende paa det samme Punkt, medens alle deres Colleger faae et Tillæg, saa er det jo ganske vist, at man kan gjøre Regning derpaa, og jeg vil endog sige, at Tillægget i og for sig ikke er saa betydeligt, at dets Tab kunde efterlade nogen særdeles dyb Følelse hos dem, men paa den anden Side troer jeg dog, at det maa erkjendes for fuldkommen menneffeligt og naturligt, om de, efterat man ved den hele Forhandling om en Forandring i Gageringen er gaaet ud fra, at et Tillæg skulde blive ydet samtlige Medlemmer af Universitetet, maatte finde sig ubehageligt berørt, naar Resultatet blev, at de bleve udelukkede, medens alle de Øvrige modtog en Forhøielse. Det er blevet sagt, at noget Saadant vel kunde redresseres paa anden Maade, og den ærede Rigsdagsmand for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther) henviste derved til en Paragraph, som han lægger særdeles Vægt paa; jeg vil ogsaa haabe, Thinget i sin Tid ved Finantslovens Behandling vil lægge Vægt paa den omhandlede Bestemmelse, saa at visse Ubilligheder, der ellers vilde fremkomme, kunne afhjælpes, men den ærede Rigsdagsmand oversaaer, at